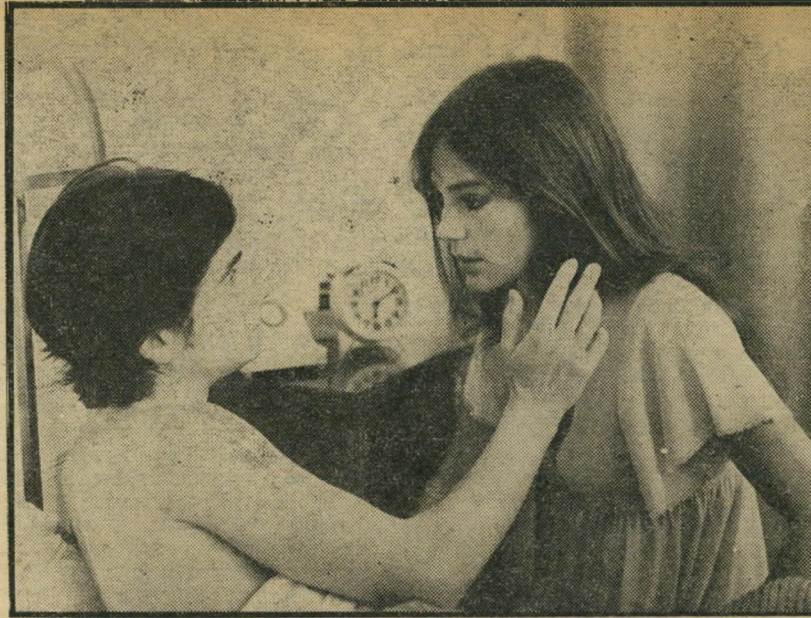

4. צ'ארלי וואריק (ארצות-הברית)

3. הלילה האמריקאי (צרפת)

זנעל"ד * הסרט הטוב תעל

זאת היתה גם שנה של אכזבות. אכזבות בעיקר מצידם של יוצרים, אשר לסירטיהם הולכים בדרך כלל בעיניים עצומות. מתוך הנחה שזו חייבת להיות חווייה.

אכזבות קולנועיות

בשפע

פ ליני, למרות היופי האסתטי המסנוור וההברקות הקולנועיות המדהימות שלו באמארוקוד, נראה כמי שמסתגר יותר ויותר ויותר בתוך זיכרונות עצמו ומאבד את העניין בעולם הסובב אותו היום. סם פקינסה חוזר שוב לספר על דעיכת ה"מערב, ועל חיטול גיבוריו האינדיבידואליסטיים בידי המימסד המושחת. זה ש"נראה ראשוני ומדהים בחבורת הפרואים. אולם פט גארט ובילי הנער, לא היה אלא טחינה חוזרת של אותם נושאים, כי עזרת אותם סממנים (אלימות מפורטת עד לתנועה הקטנה ביותר וכיוצא בזה), ללא התנועה, הדמיון או הברק של העבר. אולי הקיצוצים שנעשו בסרט, באמריקה, קודם (המשך בעמוד 34)

שחקנית-מישנה השנה
וולנטנה קורטזה
"הלילה האמריקאי"

שחקן-מישנה השנה
קלייב רביל
"אוונטי"

על רב-המכר של הנרי שארייר. ממנו נותר אך מעט על הכד. העיקר היה שסטיב מקווין הופיע בתפקיד הראשי (וגם כשותף שמן בהפקה). וכל המעריצות באו לראות איך הוא סובל בגבורה אבל רוחו אינה נשברת.

או כך היינו, שפרש יריעה שיטחית ביותר של חיי אמריקה בשנות ה-40 הת"ימר לתאר את תקופת מק'ארתי, אבל לא היה בעצם אלא פרק נוסף בעבודת האלילים של הוליווד, בו הגשימה ברברה סטרייטנד את חלומה של כל בת יהודיה אמריקנית כשרה — לזכות באמריקאי פרוטסטנטי, בהיר-שיער, כישרוני, ו"מצליח, לאלף אותה, ובסופו של דבר להר"אות לו שבעצם אינה זקוקה לו כלל. הפסכיאטרים, כשהם מדברים על "האשה המסרטת", מתכוונים כנראה למשהו נ"סח התופעה הזאת.

ולבסוף, עוד דוגמא אחת למיקצועיות אמריקאית עילאית בעשיית סרטים — נשיא על הכוונת. סיפור דימיוני על גיטיון התנקשות בחייו של דה-גול, שהפך תודות לבימוי ועריכה מעולים לעוצר-גשימה, למרות שהכל הרי יודעים מראש, כי דה"גול לא נרצח אלא מת בשיבה טובה.

הרע תעל"ד * הסרט הרע ו

4. לודוויג (איטליה)

3. הנחש (צרפת)